

Bloed in de Schoenen of Het Raadsel van de Vrijheid

Voor Pina Bausch

Foto Gert Weigelt

Als kinderen speelden wij verstoppertje.
Herinner jij je onze spelletjes nog.
Iedereen verstopt zich, ééntje moet wachten
Met het gezicht tegen een boom of een muur
Met de hand voor zijn ogen, tot de laatste
Zijn plekje had gevonden, wie ontdekt werd
Moest om t'hardst rennen met degeen die zocht.
Als hij eerder bij de boom is, is hij vrij;
Zoniet, dan moet hij ter plekke blijven staan
Alsof de aanraking van boom of muur
Hem aan de grond vastnagelt als een grafsteen.
Hij mag zich niet bewegen voor de laatste
Is gevonden. En soms wordt de laatste,
Die zich te goed verstopte, niet gevonden.
Dan wachtten allen die er versteend bij staan,
Ieder zijn eigen standbeeld, op de laatste.
En soms gebeurt het dat er eentje sterft
En zijn schuilplaats wordt niet gevonden, geen
Honger drijft hem uit zijn dood tevoorschijn

1

Die hem daar op zijn beurt gevonden heeft
De doden hebben toch geen honger meer.
De wederopstanding blijft dan uit. Degeen
Die zoekt heeft elke steen omgekeerd, vier maal.
Nu kan hij alleen maar wachten, met 't gezicht
Tegen zijn boom ofwel tegen zijn muur
De hand over zijn ogen tot de wereld
Aan hem voorbij gegaan is. Merk je haar loop.
Leg je hand over je ogen, broeder.
De anderen, die de zoeker aan de grond
Genageld heeft met zijn aanraking van
Boom of muur, omdat ze niet snel genoeg
Uit hun schuilplaats, die niet veilig genoeg was,
Zijn weggerend en nu hebben zij geen
Hand voor hun ogen, omdat zij zich niet
Mogen bewegen en hun ogen mogen zij
Volgens de spelregels ook niet sluiten.
Als stenen op het kerkhof wachten zij
Met open ogen op de laatste blik...

(Uit : CEMENT)